

عنوان مقاله:

معیارهای ارزیابی مکانی مجتمع های خدماتی رفاهی با الگوی معماری پایدار

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی هویت گرا (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مجتبی باقری - دانشجوی واحد علوم و تحقیقات بوشهر

باقر کریمی - استادیار گروه معماری عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر

پویا دولابی - عضو هیات علمی دانشگاه

خلاصه مقاله:

طراحی و ساخت خانه های با حداکثر آسایش یکی از اصولی ترین اهداف معماران در تمام طول تاریخ معماری جهان بوده است به این ترتیب اهمیتی که تا سال های نه چندان دور در مورد فرهنگ حاکم بر معماری ایجاد می کرد که الگوها و قالب های موجود در زمینه ی عملکرد هندسه اقلیم در ساختمان ها استفاده شود امروزه مورد غفلتی شاید جبری قرار گرفته است و حوزه ی عمل معمار بیشتر چگونگی ترکیب عناصر می باشد با رواج این شیوه عملکردی این مسئله به صورت دیدگاه های تئوری نیز در مبانی تئوری تسری یافت در چنین شرایطی آیا می توان برای مجتمع های خدماتی رفاهی که بحث خدمت و رفاه را توأمان دارند و تقریباً از نظریات جدید در حوزه ی معماری محسوب می شوند با معماری پایدار ارتباطی اصولی یافت؟ شاید بتوان یک ارتباط معیاری و تئوری برای ساخت و ساز این گونه مجتمع ها و معماری پایدار برقرار کرد با طرح این فرضیه به دنبال اثبات این مسئله در نمونه موردی مجتمع خدماتی رفاهی در بهرگان هستیم به این دلیل که در این پژوهش به دنبال بررسی معیارهای ارزیابی مکانی برای یک نمونه موردی هستیم روش پژوهش توصیفی تحلیلی است همچنین برای رسیدن به این منظور از شیوه ی بازدید میدانی نیز استفاده شده است

کلمات کلیدی:

مجتمع، مجتمع خدماتی رفاهی، معیارهای مکانی، ارزیابی، معماری پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/426649>

